

ὀδυνᾶσθαι. Πονῶ, feel pain, Δημόκριτος 159 εἰ τοῦ σώματος αὐτῇ δίκην λαχόντος, παρὰ πάντα τὸν βίον ὦν ὥδύνηται (καὶ) κακῶς πέπονθεν.

ὀδύνη. Ὀδύνη/πόνος, grief/pain, Ἐμπεδοκλῆς 112.12 δηρὸν δὴ χαλεπῇσι πεπαρμένοι (ἀμφ' ὥδύνησιν) Δημόκριτος 275 τεκνοτροφίῃ σφαλερόν· τὴν μὲν γὰρ ἐπιτυχίην ἀγῶνος μεστήν καὶ φροντίδος κέκτῃται, τὴν δὲ ἀποτυχίην ἀνυπέρθετον ἐτέρῃ ὥδύνῃ. Πρβλ. ἀλγεῖν, ἀλγύνειν.

ὄζειν (τύπ. ὄσδειν). Ἀποπνέω ὀσμὴ/μυρίζω, have an odour/smell, Ξενοφάνης 1.6 ἄλλος δ' οἶνος ἔτοιμος... μείλιχος ἐν κεράμοις· ἄνθος ὄζόμενος. Πρβλ. ὀσμὴ.

ὀθνεῖος. Ξένος/μὴ οἰκεῖος, alien/not familiar, Δημόκριτος 60 κρέσσον τὰ οἰκήϊα ἐλέγχειν ἁμαρτήματα ἢ τὰ ὀθνεῖα 80 αἰσχροὺς τὰ ὀθνεῖα πολυπραγμονέοντα ἀγνοεῖν τὰ οἰκήϊα 90 ἢ τῶν συγγενῶν ἔχθρη τῆς τῶν ὀθνεῖων χαλεπωτέρῃ μάλα.

οἰακίζειν. Κατευθύνω τὸ πηδάλιο/κυβερνῶ, steer/govern, Ἡράκλειτος 64 τὰ δὲ πάντα οἰακίζει Κεραννός. Πρβλ. κατιθύνειν.

οἶδμα. Φουσκωμένο κύμα, swelling wave, Ἐμπεδοκλῆς 100.7-24 αἰθὴρ παφλάζων καταΐσσεται οἶδματι μάργῳ ... αἰθέρος εὐθὺς ῥεῦμα κατέρχεται οἶδματι θῦον.

οἶεσθαι (τύπ. οἶειν, συνών. δοκεῖν, ἡγεῖσθαι, νομίζειν) 1. Νομίζω/πιστεύω, believe, Ἐμπεδοκλῆς 16.1 οὐδέ ποτ', οἶω, τούτων ἀμφοτέρων κενεώσεται ἄσπετος αἶων 2. Φαντάζομαι/ἔχω τὴν ἐντύπωση, imagine/have the impression, Δημόκριτος 52 τὸν οἰόμενον νοῦν ἔχειν ὁ νουθετέων ματαιοπονεῖ.

οἰκεῖν. Κατοικῶ, inhabit, Δημόκριτος 171 εὐδαιμονίῃ οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρυσῷ· ψυχὴ οἰκητήριον δαίμονος.

οἰκεῖος 1. Οἰκεῖος/προσιδιάζων, appropriate/suitable, Φιλολάος 11.22-25 ψεῦδος δὲ οὐδὲν δέχεται ἀτῷ ἀριθμῷ φύσις οὐδὲ ἁρμονία· οὐ γὰρ οἰκεῖον αὐτοῖς ἐστι ... πολέμιον γὰρ καὶ ἐχθρὸν τῇ φύσει τὸ ψεῦδος, ἀδ' ἀλήθεια οἰκεῖον καὶ σύμφυτον

τᾷ τῷ ἀριθμῷ γενεᾷ Δημόκριτος 226 οἰκήιον ἐλευθερίας παρρησίῃ, κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις 267 φύσει τὸ ἄρχειν οἰκήιον τῷ κρέσσονι 2. Οἰκεῖος/ιδικός, one's own, Δημόκριτος 60 κρέσσον τὰ οἰκήια ἐλέγχειν ἁμαρτήματα ἢ τὰ ὀθνεῖα 293 ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς. || τὰ οἰκήια. Δημόκριτος 80 αἰσχροὺς τὰ ὀθνεῖα πολυπραγμονέοντα ἀγνοεῖν τὰ οἰκήια.

οἰκέτης. Οἰκόσιτος δοῦλος, domestic slave, Δημόκριτος 270 οἰκέταισιν ὥς μέρεσι τοῦ σκήνεος χρῶ ἄλλω πρὸς ἄλλο. Πρβλ. δοῦλος.

οἰκήιος. Βλ. οἰκεῖος.

οἰκησις. Κατοικία, dwelling, Ἀναξαγόρας 4.10 καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν πολλὰ τε καὶ παντοῖα, ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνήιστα συνενεγκάμενοι εἰς τὴν οἰκῆσιν χρῶνται. Πρβλ. οἶκος, οἰκητήριον.

οἰκητήριον. Ἐνδιαίτημα, home, Δημόκριτος 171 εὐδαιμονίη οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρυσῷ· ψυχὴ οἰκητήριον δαίμονος. Πρβλ. οἶκος, οἰκησις.

οἰκοδομία. Οἰκοδομικὴ/τέχνη τοῦ οἰκοδομεῖν, art of building, Δημόκριτος 154 μαθητὰς (sc. τῶν ζώων) ἐν τοῖς μεγίστοις γεγόνотας ἡμᾶς· ἀράχνης ἐν ὑφαντικῇ καὶ ἀκεστικῇ, χελιδόνος ἐν οἰκοδομίᾳ, καὶ τῶν λιγυρῶν, κύκνου καὶ ἀηδόνας, ἐν ᾧδῇ κατὰ μίμησιν.

οἶκος. Οἶκος/σπιτικό, home/household, Δημόκριτος 288 νόσος οἶκου καὶ βίου γίνεται ὅκωσπερ καὶ σκήνεος.

οἰκτίρειν (ἀντίθ. φθονέειν). Αἰσθάνομαι οἶκτο/λυποῦμαι, feel pity/be sorry for, Δημόκριτος 255 ὅταν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ προτελεῖν τολμέωσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι, ἐν τούτῳ ἤδη καὶ τὸ οἰκτίρειν ἔνεστι καὶ μὴ ἐρήμους εἶναι καὶ τὸ ἑταίρους γίγνεσθαι.

οἰστός. Βέλος, arrow, Ζήνων A 27 (DK I 253,38) ἡ οἰστός φερομένη ἔστηκεν.